09/10/2023

Εορτή του Αγίου Ευδοκίμου του Βατοπαιδινού στην Ι. Μονή Αγίων Πάντων Βεργίνης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 8 Οκτωβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο Λόγο στην Ιερά Μονή Αγίων Πάντων Βεργίνης, όπου τιμάται ιδιαιτέρως η μνήμη του Αγίου Ευδοκίμου του Βατοπαιδινού.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος τόνισε:

«Καί προσελθών ἥψατο τῆς σοροῦ ... καί εἶπεν· νεανίσκε, σοί λέγω, ἐγέρθητι».

Ένα πολύ γνωστό θαῦμα ἀκού-σαμε στό σημερινό εὐαγγελικό ἀνά-γνωσμα, τό θαῦμα τῆς ἀναστά-σεως ἑνός νεαροῦ παιδιοῦ. Ὁ Χριστός συνάντησε τή νεκρική πομπή στήν εἴσοδο τῆς πόλεως Ναΐν καί ὁ πόνος μιᾶς μητέρας πού ἔχασε τό παιδί της, τό μοναδικό στήριγμά της στή ζωή, ἀφοῦ, ὅπως σημειώνει ὁ ἱερός εὐαγγε-λι-στής, ἦταν χήρα, ἄγγιξε τήν ψυ-χή του. «Ἰδών αὐτήν ... εὐ-σπλαγ-χνί-σθη ἐπ᾽ αὐτῇ».

Γνώριζε ὁ Ζωοδότης Κύριος πόσο μεγάλο εἶναι τό δῶρο τῆς ζωῆς γιά τόν ἄνθρωπο καί τί σημαίνει ἡ ἀπώλειά της. Γι᾽ αὐτό καί πλησίασε πρῶτα τή μητέρα γιά νά τήν παρη-γορήσει καί νά τήν προτρέψει νά μήν κλαίει. Καί μπορεῖ ἡ μητέρα νά ἀπόρησε, μπορεῖ οἱ συγγενεῖς καί οἱ φίλοι νά διερωτήθηκαν πῶς θά μποροῦσε μία μητέρα πού εἶχε χάσει τό παιδί της νά μήν κλαίει, ὁ Χριστός ὅμως γνώριζε τί τῆς λέγει. Γνώριζε ὅτι ὡς Κύριος τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου μπορεῖ νά χαρίσει καί πάλι στό νεκρό παιδί τή ζωή, μπορεῖ νά τό ἐπαναφέρει ἀπό τήν ἀνυπαρξία στήν ὕπαρξη καί νά παρηγορήσει τήν ἀπαρηγόρητη μητέ-ρα του.

Καί αὐτό ἀκριβῶς κάνει ὁ Χρι-στός. Ἀγγίζει τό νεκρό σῶμα καί καλεῖ τόν νέο νά σηκωθεῖ. Ἡ ψυχή ἐπιστρέφει· ὁ νεκρός ἀνταποκρίνε-ται στήν προτροπή τοῦ Κυρίου· τό θαῦμα συντελεῖται καί τή λύπη διαδέχεται ἡ χαρά καί ὁ ἐνθου-σιασμός τοῦ πλήθους γιά τήν ἀνά-σταση ἑνός νεκροῦ.

Καί ἐάν τό θαῦμα τῆς ἀναστάσεως ἑνός νεκροῦ εἶναι ὄντως μεγάλο καί μοναδικό, μεγαλύτερο ἀπό αὐτό εἶναι τά θαύματα τῆς ψυχικῆς ἀναστάσεως τά ὁποῖα ἐπιτέλεσε καί ἐπιτελεῖ ὁ Χριστός ὄχι μόνο κατά τή διάρκεια τῆς ἐπίγειας ζωῆς του ἀλλά ἀνά τούς αἰῶνες. Εἶναι τό θαῦμα πού ἐπιτελεῖ, ὅταν μέ τή χάρη του ἀναζωογονεῖ ψυχές νε-κρω-μένες ἀπό τήν ἁμαρτία, ἀπό τά πάθη, ἀπό τίς ἀδυναμίες, καί τίς ἀνιστᾶ σέ μία νέα ζωή, σύμφωνη μέ τό θέλημά του. Ὁ Χριστός ἔχει καί αὐτή τή δύναμη, ὅπως ὁ ἴδιος διαβεβαιώνει τούς γραμματεῖς πού τήν ἀμφισβήτησαν, ὅταν τόν ἄκουσαν νά λέει σέ ἕναν ἄλλον ἀσθενῆ, στόν παραλυτικό, «θάρσει, τέκνον μου· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου». Τί εἶχε πεῖ τότε; «Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν, ἀφέωνταί σου αἱ ἁμαρτίαι, ἤ εἰπεῖν, ἔγειρε καί περιπάτει;»

Αὐτή τή δύναμη τῆς ἀναστάσεως τῆς ψυχῆς ἀπό τόν θάνατο καί τή νέκρωση τῆς ἁμαρτίας ἐμπιστεύ-θηκε ὁ Χριστός στήν Ἐκκλησία του καί στούς πνευματικούς, οἱ ὁποῖοι διακονοῦν τό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Καί τήν ἔδωσε ἀπεριόριστη, γνωρίζοντας τήν ἀνθρώπινη ἀδυναμία ἀλλά καί τίς μεθοδεῖες τοῦ πονηροῦ, ὁ ὁποῖος ἐπιδιώκει μέ κάθε τρόπο νά μᾶς τραυματίσει θανάσιμα ἤ νά νεκρώ-σει προοδευτικά μέ τήν ἁμαρτία τήν ψυχή μας, παραπλανώντας μας μάλιστα, ὥστε νά μήν ἀντιλη-φθοῦμε καί νά μήν συνειδητο-ποιήσουμε τόν κίνδυνο πού δια-τρέχουμε, μέχρις ὅτου νά ἐπιτύχει τόν σκοπό του.

Γι᾽ αὐτό καί θά πρέπει νά εἴμεθα πάντοτε σέ ἐγρήγορση, νά μήν ἀδρανοῦμε, νά μήν ἀδιαφοροῦμε. Ὅταν διακρίνουμε μέσα μας κά-ποια συμπτώματα νεκρώσεως τῆς ψυχῆς μας ἀπό τήν ἁμαρτία· ὅταν βλέπουμε τόν ζῆλο μας γιά τό ἀγαθό νά μειώνε-ται, τή διάθεσή μας γιά τή μελέτη τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ ἤ γιά τή νηστεία νά ἐλαττώνεται, τήν προ-σο-χή μας τήν ὥρα τῆς προσευχῆς ἤ τῆς συμμετοχῆς μας στή θεία λα-τρεία νά διασπᾶται· ὅταν διαπιστώ-νουμε ὅτι δέν μποροῦμε νά ἐλέγ-ξουμε τίς ἐπιθυμίες μας, νά πολε-μή-σουμε τίς ἀδυναμίες μας, νά νικήσουμε τή νωθρότητα ἤ τήν ἀδιαφορία μας γιά τόν Χριστό καί τήν ἐν Χριστῷ ζωή, θά πρέπει νά φροντίζουμε νά ἀπαλλαγοῦμε ἀπό αὐτά τά συμπτώματα, νά ἐμποδί-σουμε τή νέκρωση τῆς ἁμαρτίας νά ἐγκαθιδρυθεῖ στήν ψυχή μας καί νά ἐπεκταθεῖ. Θά πρέπει νά προσεγ-γίζουμε τά μυστήρια διά τῶν ὁποίων μεταδίδεται ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ, τό μυστήριο τῆς ἱερᾶς Ἐξο-μο-λογήσεως καί τό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, ὥστε νά ἀναζω-ο-γονοῦμε τήν ψυχή μας, νά λαμβάνουμε δι᾽ αὐτῶν ζωή ἀπό τή ζωή τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ἡ Αὐτοζωή, καί νά ἀποφεύγουμε τίς ποικιλώνυμες νεκρώσεις τῶν παθῶν, οἱ ὁποῖες καθιστοῦν τελικά τόν ἄνθρωπο, ὅπως λέγει καί τό πνεῦμα τοῦ Θεοῦ στό βιβλίο τῆς Ἀποκαλύψεως, κατ᾽ ὄνομα μόνο ζωντανό. «Ὄνομα» λέγει «ἔχεις ὅτι ζῇς καί νεκρός εἶ».

Καί ἀκόμη ἄς προσπαθοῦμε νά νεκρώνουμε μέσα μας τόν «πα-λαιόν» ἄνθρωπο, μέ τόν ἀγώνα μας νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, μέ τήν ταπεί-νωση καί

τήν ὑπακοή, ὥστε νά ἀποφύγουμε τόν πνευματικό θάνα-το, ὁ ὁποῖος εἶναι ὀδυνηρό-τερος ἀπό τόν σωματικό, γιά νά ἀξιωθοῦμε νά ζήσουμε καί ἐδῶ στή γῆ ἀλλά καί στόν οὐρανό ἑνωμένοι μέ τόν Χριστό, τήν πηγή τῆς ἀληθοῦς καί αἰωνίου ζωῆς.

Περισσότερες Φωτογραφίες:

